

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1707

Q. 82. Quomodo juramenta sint interpretanda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42515

Less. suprà num. 53. *Sanch.* hìc L. 3. c. 9. num. 4.
Dicast. de Juram. d. 3. n. 20.

307 Q 82. *Quomodo Juramenta sint interpretanda.*

R. Ferme eodem modo, quo vota, de quibus vide dicenda à n. 381: unde 1. Qui dubitat, an juraverit, non obligatur, quia libertas est in possessione contra Juramentum, ita plurimis citatis *Dicast.* num. 393: idem est, si certus sis te asseruisse aliquid facturum per verba ambigua & dubia, sintne jura toria nec ne; si etiam dubites de intentione tua, uti cum *Caj. Covar.* & aliis tenent *Suar.* L. 2. c. 33. n. 3. *Lugo* de Just. d. 23. n. 110, quia libertas adhuc manet in possessione, sique etiam in mihiorem partem resolvit ejusmodi dubium Pontifex *Cap. Clericus.*

308 35, de Jurejurando. 2. Qui certus est se verba jura toria dixisse, sed negativè dubitat de intentione se obligandi; aut etiam dubitat, an sciverit vel cogitaverit de obligatione inde consurgente, vide tur obligari, si scivit, quid sit jurare, quia posse sio est pro Juramento, quod talem obligationem trahit, ita *Suar.* n. 4. *Sanch.* aliisque cum *Lugo* suprà,

309 *Dian.* P. 9. T. 8. R. 17. 3. Qui scit se jurâsse, & dubitat, an impleverit, adhuc obligatur, uti rectè cum communi *Suar.* n. 7, quia Juramentum est in possessione, & obligationi certæ non fit satis

310 per solutionem dubiana. 4. Quando dubium est, an materia Juramenti sit licita nec ne, interpre tatio ita est facienda, ut si in aliquo sensu possit Juramentum esse de re licita, in illo factum esse credatur, etiamsi de intentione jurantis non certo constet, hoc enim postulat reverentia debita Juramento, ne sit vanum aut dicatur factum de re illicita, quod præsumi non debet; si autem Juramentum nullo sensu possit esse de materia licita, non obligat, uti rectè *Suar.* num. 8, quia non debet impleri

sum periculo peccandi. 5. Quando materia Juramenti videtur esse illicita , & dubium solvi non potest post adhibitam diligentiam, opus est dispensatione saltem Episcopi, uti cum S. Thoma & aliis docent Suar. num. 9. & Dicast. n. 398, qui tamen n. 401. addit, non esse improbabile, quod tale Juramentum possit non impleri , etiam non petitâ dispensatione, hinc Sotus putat S. Thomam dixisse hoc tantum pro consilio, notatque Dicast. n. 399. secundum illa sua principia, etiam in aliis dubiis, quæ se tenent ex parte jurantis , non esse opus dispensatione. 6. Juramentum est interpretandum secundum consuetudinem vel sensum communem Doctorum, hinc inquit Dicast. n. 358, citans plures alios, qui promovetur ad Licentiam, & jurat non accipere Gradum Doctoratus in alia Academia, hoc intelligit virtute illius Licentiæ, illi autem integrum est in alia Academia iterum gradum Licentiæ & Doctoratus simul accipere, cui sententiæ etiam favet Sanch. L. 4. c. 6. n. 5. & 6. 7. Juramentum ita interpretandum est , ut non sit cum alterius incommodo & detimento, unde qui juravit se servaturum secretum, non tenetur servare, si id esset graviter noxium aliis vel ipso, si quahdo juravit , non præscivit nec cogitavit fore noxium, ita Sanch. L. 3. c. 17. n. 25. Dicast. n. 362. citans plures, & habet Busenb. suprà. 8. Juramentum de servandis, v. g. Statutis, non extenditur ad Statuta facienda, sed tantum ad antiqua, Suar. Sanch. & alii cum Dicast. n. 365, & clarè habetur Cap. Clericus, 35, de Jurejur. 9. Promissio etiam jurata, quam observari vel non observari non magnopere interest ejus , cui facta est , nunquam ita dure est interpretanda , ut etiam cum gravissimis incommodis obliget , neque præsumendum , quod

quod mens promittentis vel acceptantis promissio-
nem fuerit, ut in omni eventu subiesteret obligatio-
ne, promissiones enim habent multas tacitas
conditiones ex Jure vel hominum consuetudine
vel prudentum interpretatione, ita Less. in Auct.
v. *Juramentum casu 4.*

315 Q. 83. *An verum sit, quod juramentum sequatur*
naturam actus, cui adjicitur. R: Universaliter
non est verum, ita Dicast. d. 3. n. 411. & patet
Quia Juramentum saepe est validum, licet cadat
super actum invalidum, v. g. super promissionem
injuste extortam a latrone, ut pluribus explicabitur
in p. 2. n. 727. & in q. seq. insinuabitur.
Actus de se potest esse revocabilis, ut propositum
faciendi aliquid, & tamen Juramentum
cadens super illud propositum est irrevocabile &c.
Dicendum itaque cum Less. de Just. L.2.c.42.n.32.
& Suar. I. 2. c.32.n.5, quod Juramentum sequatur
naturam actus, qui juratur, non quoad obligatio-
nem, nec quoad esse firmum vel irritum, sed
quoad sensum verborum, quoad rationem liciti
vel illiciti; item quoad alias conditiones tacitas
seu limitationes, quas contractus ex Jure vel
consuetudine contrahentium includit. Videri
potest Illsung T. 4. D. 3. N. 233. & T. 5. num. 64.
Quomodo autem explicandum sit illud, accesso-
rium sequitur principale, dicetur p.2.n.727.

316 Q. 84. *An juramentum illicitum possit obligare?*
R. §. 1. Juramentum homini factum, licet in se
sit illicitum, vel fuerit prohibitum, aut etiam
Jure naturali invalidum, potest obligare
ex virtute Religionis, si sit de re licita, ita
Mol. de Just. T.2.d.510. & T.6.d.35. & T.1.d.149. & 153.
Suar. c. 24. à n. 2. Sanch. L. 3. c. 9. à n. 22. Ratio est,
quia interponitur testimonium divinum